॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ कृगातिहिनस्तिकृंततिछिनत्तिवाअंगानीतिकर्णइत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेदशाधिकत्रिशततमो

विद्यमानेषुशस्त्रेषुयद्यमोघामसंशये ॥ प्रमत्तोमोक्ष्यसेचापित्वय्येवैषापतिष्यति ॥ ३३ ॥ कर्णवाच संशयंपरमंप्राप्यविमोक्ष्येवासवीमिमां ॥ यथा मामात्थशक्रत्वंसत्यमेतद्ब्रवीमिते ॥ ३४ ॥ वैशंपायनउवाच ततःशक्तिंप्रज्वलितांप्रतिगृह्यविशांपते ॥ शस्त्रंगृहीत्वानिशितंसर्वगात्राण्यकृंतत ॥ ॥३५॥ ततोदेवामानवादानवाश्चनिकृंततंकर्णमात्मानमेवं ॥ दृष्ट्वासर्वेसिंहनादान्प्रणेदुर्नत्यस्यासीन्मुखजोवैविकारः ॥ ३६ ॥ ततोदिव्यादुंदुभयःप्रणेदुः पपातोच्चैःपुष्पवर्षंचदिव्यं ॥ दृष्ट्वाकर्णंशस्त्रसंकृत्तगात्रंमुहुश्चापिस्मयमानंनृवीरं ॥ ३७ ॥ ततश्छित्वाकवचंदिव्यमंगात्तथैवार्द्रंप्रददौवासवाय ॥ तथोत्कृत्य प्रददौकुंडलेतेकर्णात्तस्मात्कर्मणातेनकर्णः ॥ ३८ ॥ ततःशक्रःप्रहसन्वंचयित्वाकर्णंलोकेयशसायोजयित्वा ॥ कृतंकार्यंपांडवानांहिमेनेततःपश्चाद्दिवमेवो त्पपात ॥ ३९ ॥ श्रुत्वाकर्णंमुषितंधार्तराष्ट्रादीनाःसर्वेभग्नदर्पाइवासन् ॥ तंचावस्थांगमितंसूतपुत्रंश्रुत्वापार्थाजह्रुषुःकाननस्थाः ॥ ४० ॥ जनमेजयउ वाच कस्थावीराःपांडवास्तेबभूवुःकुतश्चैतेश्रुतवंतःप्रियंतत् ॥ किंवाकार्षुर्द्वादशेब्देव्यतीतेतन्मेसर्वंभगवान्व्याकरोतु ॥ ४१ ॥ वैशंपायनउवाच लब्ध्वा कृष्णांसैंधवंद्रावयित्वाविप्रैःसार्धंकाम्यकादाश्रमात्ते ॥ मार्कंडेयाच्छ्रुतवंतःपुराणंदेवर्षीणांचरितंविस्तरेण ॥ ४२ ॥ इतिश्रीम० आरण्य० कुंडलाहरणप० कवचकुंडलदानेदशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३१० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ समाप्तंचेदंकुंडलाहरणपर्व ॥ ॥ अथारणेयपर्व ॥ जनमेजयउवाच एवंह्र तायांभार्यायांप्राप्यक्लेशमनुत्तमं ॥ प्रतिपद्यततःकृष्णांकिमकुर्वतपांडवाः ॥ १ ॥ वैशंपायनउवाच एवंह्रतायांकृष्णायांप्राप्यक्लेशमनुत्तमं ॥ विहाय काम्यकंराजासहभ्रातृभिरच्युतः ॥ २ ॥ पुनर्द्वैतवनंरम्यमाजगामयुधिष्ठिरः ॥ स्वादुमूलफलंरम्यंविचित्रबहुपादपं ॥ ३ ॥ अनुभुक्तफलाहाराःसर्वएवमिताश नाः ॥ न्यवसन्पांडवास्तत्रकृष्णयासहभार्यया ॥ ४ ॥ वसन्द्वैतवनेराजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनोर्जुनश्चैवमाद्रीपुत्रौचपांडवौ ॥ ५ ॥ ब्राह्मणार्थेपरा क्रांताधर्मात्मानोयतव्रताः ॥ क्लेशमार्च्छंतविपुलंसुखोदर्कंपरंतपाः ॥ ६ ॥ तस्मिन्प्रतिवसंतस्तेयत्प्रापुःकुरुसत्तमाः ॥ वनेक्लेशंसुखोदर्कंतत्प्रवक्ष्यामितेशृणु ॥ ७ ॥ अरणीसहितंमंथंब्राह्मणस्यतपस्विनः ॥ मृगस्यघर्षमाणस्यविषाणेसमसज्जत ॥ ८ ॥

ऽध्यायः ॥ ३१० ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अनुभुक्ताःव्रतिनः फलाहाराःफलान्येवाहर्तुंशीलाः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अरणीउत्तराधरेऽग्निमथनकाष्ठेताभ्यांसहितंमंथंनिर्मथनदंडं ॥ ८ ॥

Digitized by Google